

Förordning om ändring i förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion;

utfärdad den 1 juni 2017.

Regeringen föreskriver att 16, 35 och 50 a §§ förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion ska ha följande lydelse.

16 §¹ Lagmannen får förordna den som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid en allmän domstol, en allmän förvaltningsdomstol eller en hyresnämnd att på eget ansvar vidta åtgärder för beredningen av mål och ärenden och åtgärder som rätten är skyldig att utföra efter målets eller ärendets avgörande.

Ett förordnande får dock inte avse uppgiften att

1. leda sammanträden,
2. besluta om att utfärda stämning i tvistemål där förlikning om saken är tillåten eller i mål om enskilt åtal,
3. besluta i frågor om ställande av säkerhet för rättegångskostnader,
4. besluta i frågor om inhibition,
5. besluta i frågor om intervention,
6. meddela interimistiska beslut,
7. besluta om inhämtande av annan personutredning i brottmål än sådan som avses i 1 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m., 5 kap. 9 § förordningen (1998:642) om verkställighet av frivårds-påföljder samt 11 och 28 §§ lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
8. besluta om avvísning av bevisning eller av begäran om inhämtande av utredning,
9. besluta om förordnande av medlare eller sakkunnig när parterna inte är ense om att ett sådant förordnande ska ges,
10. besluta om ett föreläggande enligt 42 kap. 15 § eller om ett meddelande enligt 42 kap. 15 a § rättegångsbalken,
11. besluta i fråga om hämtning,
12. besluta i fråga om undersökning enligt 3 kap. 4 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar,
13. besluta i fråga om rättegångshinder eller jäv,
14. besluta i fråga enligt 49 kap. 4 § rättegångsbalken om ett överklagande ska få ske särskilt eller inte,

¹ Senaste lydelse 2016:247.

15. meddela sådana beslut som går att överklaga särskilt på annan grund än enligt 49 kap. 7 § rättegångsbalken, eller

16. vidta andra åtgärder som innefattar frågor som är svåra, som av någon annan orsak kräver särskild erfarenhet eller som i övrigt är av sådant slag att de bör förbehållas domare.

Begränsningen i andra stycket 2 gäller inte en tingsnotarie eller en notarie-meriterad beredningsjurist. Begränsningen i andra stycket 15 gäller inte beslut om förordnande av försvarare eller beslut i fråga om ersättning eller förskott av allmänna medel till någon som har medverkat i målet eller ärendet. Begränsningen i andra stycket 15 gäller inte en tingsnotarie eller en notarie-meriterad beredningsjurist i fråga om beslut att bevilja en ansökan om rätts-hjälp eller, i uppenbara fall, att avslå en sådan ansökan.

Om en fråga av sådant slag som avses i andra stycket 16 uppkommer, ska den som förordnats genast anmäla frågan för den som ansvarar för målet eller ärendet.

35 §² Lagmannen får uppdra åt en avdelning eller någon som är anställd vid en allmän domstol, en allmän förvaltningsdomstol, en hyresnämnd eller Rättshjälpsmyndigheten att i sitt ställe avgöra administrativa ärenden.

Lagmannen får dock endast uppdra åt en chefsrådman att meddela förordnanden enligt 16–22 §§. I de tingsrätter som har flera kansliorter får lagmannen i stället utse en rådman på varje kansliort där någon chefsrådman inte tjänstgör att meddela sådana förordnanden.

50 a §³ Lagmannen får förordna en ordinarie domare i en annan allmän domstol eller i en allmän förvaltningsdomstol eller ett hyresråd att tjänstgöra vid tingsrätten, om han eller hon samtycker. Ett förordnande ges för viss tid eller för särskilt angivna uppgifter.

Lagmannen får förordna en icke ordinarie domare som tjänstgör i en annan tingsrätt eller i en förvaltningsrätt att tjänstgöra vid tingsrätten, om han eller hon samtycker. Ett förordnande ges för viss tid eller för enstaka mål eller ärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2017.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Jenny Kvarnholt
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 2009:884.

³ Senaste lydelse 2009:884.